

ΤΗ ΙΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τῆς Ανακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'
Ὡ τοῦ παραδόξου

Λόγω τὰ πάθη Πανόλβιε, καθυποτάξας σαφῶς, τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, ἀρετῶν ἐν χρώμασι, καὶ δογμάτων ὀρθότητι, τὸν τῆς σοφίας πλοῦτον δρεψάμενος, καὶ διανείμας τοῖς σοὶ προστρέχουσι, λύχνος πολύφωτος, γεγονῶς τῇ χάριτι, θεοπρεπῶς, ὠφθης ἐγκαλλώπισμα, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ.

Νίκην κατ' ἐχθρῶν ἀράμενος, δικαιοσύνης λαμπρῶ, νὺν στεφάνω κεκόσμησαι, Νικηφόρε πάνσοφε, τῆς ἀγνείας διδάσκαλε, τῆς εὐσεβείας στῦλος ἀκράδαντος, τῆς Ἐκκλησίας ἀκαταμάχητος, πύργος γενόμενος, τῶν ἀφρόνων ἄπασαν, αἰρετικῶν, φάλαγγα κατέστρεψας, θεόφρον Ὅσιε.

Ἐνδον τῶν ἀδύτων πέφηνας, εἰς οὐρανοὺς ἀναβάς, ἀρετῶν ἐποχούμενος, θεωρητὴν ἄρμασι, διηρηλάτης αἰθέριος, ὡς ὁ θεσβίτης νὺν ἀνυψούμενος, οὗ καὶ τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος, ξίφει τοῦ Πνεύματος, τῆς αἰσχύνης ἄπαντας, τοὺς Ἱερεῖς, ἄριστα κατέσφαξας, μακαριώτατε.

Δόξα... Καὶ νὺν... Θεοτοκίον

Χαίροις οἰκουμένης καύχημα, χαῖρε Κυρίου ναέ, χαῖρε ὄρος κατάσκιον, χαῖρε καταφύγιον, χαῖρε λυχνία χρυσή, χαῖρε τὸ κλέος τῶν ὀρθοδόξων σεμνή, χαῖρε Μαρία, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, χαῖρε Παράδεισε, χαῖρε θεία τράπεζα, χαῖρε σκηνή, χαῖρε στάμνε πάγχρυσε, χαῖρε ἢ πάντων ἐλπίς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἥλιος ἰδὼν σὲ ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἠπλωμένον θελή ματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειέτο, καὶ πέτραι διερρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβω ἠνοιόντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο, ἅπερ ὡς ἔβλεψεν, ἡ Παρθένος Δέσποινα, ἐν στεναγμοῖς, Οἴμοι ἀνεκραύγαζε, τὶ τὸ ὀρώμενον:

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια, Διὰ τοῦτο ἐκτίσω τὴ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τὴ πτωχεῖα τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικηφόρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριωδίου. Ὁ κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Ἰγνατίου

Ὡδὴ α' Ἦχος β'

«Δεῦτε Λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν Λαὸν ὃν ἀνήκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται».

Ἄμαρτιῶν, τάφω δεινῷ συσχεθέντα με, τῇ ἀθανάτῳ νεύσει σου καὶ τῇ εὐσπλάγχνῳ σου, ἀναστήσας παλάμη, ζώωσον ὡς οἰκτίρμον, καὶ πολυέλεος.

Τὰς γενικάς, τῶν ἀρετῶν τελειότητος, τετραμερῶς κτησάμενος, καὶ ὡς ἐν ἄρματι, ἐπιβάς θεοφόρε, εἰς νύσσαν θεωρίας, ἤρθης ἐκ πράξεως.

Σὺ τῆς ζωῆς, τῆς ἀκηράτου δεξάμενος, ἐκ τοῦ κρατῆρος Ὅσιε, τὸ θεῖον ἔπιε, καὶ νηφάλιον πόμα, διὸ

καὶ τῆς σοφίας, δοχεῖον γέγονας.

Ἀπελαθεῖς, θρόνου καὶ δόξης καὶ ποιμένης σου, χειρὶ βιαία Ὅσιε, τῶν τῆς αἰρέσεως, θυμοφθόρων
θηρίων, νυνὶ πρὸς τὴν οἰκείαν, μάνδραν εἰσήλασας.

Θεοτοκίον

Τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον τῷ λόγῳ συνείληφας, καὶ ὑπὲρ λόγον τέτοκας, καὶ μετὰ κύησιν, ὑπὲρ φύσιν καὶ
λόγον, Παρθένοσ ὡς πρὸ τόκου, πάλιν διέμεινας.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς
καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων Σέ».

Τῷ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ θωρακισάμενος, τὸ θεῖον ἐκτύπωμα τοῦ Σωτῆρος, περιγράφων προσεκύνεις
εὐσεβῶς, πατρικοῖς ἐφεπόμενος θεσπίσμασιν.

Ποίμνη τὸν ποιμένα σὲ ποθήσασα, τὸν ταύτης κατ' ὄνομα συγκαλοῦντα, καὶ τοὺς λύκους ἐκδιώκοντα,
τῆ τῆς πίστεως ῥάβδῳ σοὶ προστρέχει Σοφέ.

Ὡς πάλαι Ἰωσήφ τοῦ θεοῦ σῶφρονος, τὸ σῶμα ὁ Ἰσραὴλ συγκομίζει, οὕτω νὺν ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ,
τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου σεβάζεται.

Θεοτοκίον

Ναὸς καὶ ἱερὸν κατοικητήριον, τοῦ Λόγου ὑπάρχουσα Θεοτόκε, τῶν παισμάτων ἰλαστήριον, Παναγία
γενοῦ μοὶ Θεονύμφευτε.

Κάθισμα Ἦχος γ' Θείας πίστεως

Νίκαις ἔστεψας τὴν Ἐκκλησίαν, πλάνην ἔτρεψας κακοδοξίας, Νικηφόρος φερωνύμως γενόμενος, καὶ
ἀγιάζεις τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, συγκομιδὴ τοῦ ἀγίου λειψάνου σου, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐναθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ
μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμε, μόνος Κύριος, Αὐτὸν ἐκτενῶς
ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν
ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν, Οἶμοι τέκνον μου! πῶς
πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Εἰσακήκοα Κύριε, τὴ ν ἄκοιην τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλόανθρωπε».

Κιβωτὸς ἀγιάσματος, ἐξ ἧς πηγὴν ἰάσεων ἀντλοῦμεν, ἡ σορὸς σου γέγονε τοῖς τιμώσί σε.

Τὰς αἰρέσεις ἐδίωξας, καὶ τὴν τῆς ποιμένης μάνδραν ἠσφαλίσω, διδαχαῖς ἐνθέοις περιφραζάμενος.

Κατὰ χρέος τιμώμέν σου, τὴν τῶν Λειψάνων Μάκαρ μυροθήκην, ὡς ζωῆς πηγάζουσαν, εὐωδία
πιστοίς.

Θεοτοκίον

Νοητὸν σὲ Παράδεισον, τῆς ζωῆς τὸ ξύλον δεξαμένην, ἐν γαστρὶ Παρθένε Χριστὸν δοξάζομεν.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων Ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων ὁδήγησον
ἡμᾶς, ἐκτός σου γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν».

Ἐχθροὶ αἰσχύνονται νῦν, αἰρεσιάρχαι σὺν αὐτοῖς μαίνονται, τὴν σὴν σορὸν ὀρῶντες θεόφρον, πιστῶς Τιμωμένην, ὑπὸ Βασιλέως καὶ πάσης τῆς ποιμένης σου.

Ἡ ἱερά σου σορός, τὰ τῶν δαιμόνων πονηρὰ πνεύματα, ὡς φοβερὰ μᾶστιξ ἐκδιώκει, καὶ νίκην κατ' αὐτῶν, Νικηφόρε δόξης, θεόθεν κομίζεται.

Τοῦ συνειδότος ἐν σοί, τὸ χωνευτήριον πυρὶ Πνεύματος, ἀναφλεχθέν, ὡς χρυσὸν τὴ πίστει, σὲ ἔδειξε λαμπρόν, τῶν αἰρετιζόντων, ἐλέγχον τὸ κίβδηλον.

Θεοτοκίον

Ὁραιωθεῖσα Σεμνή, τὴ ἐπελεύσει τοῦ σεπτοῦ Πνεύματος, Θεὸν μαζοῖς θηλάζεις, καὶ τοῦτον συνέχεις ἀγκάλαις, τὸν πᾶσαν τὴν κτίσιν, παλάμαις συνέχοντα.

Ὡδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλοῦμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Ἐπὲρ πίστεως πάθη ὑπέμεινας, ὑπὲρ τῆς Πατέρων σεπτῆς παραδόσεως, ὑπερορίας ἤνεγκας, δι' ὧν δόξαν ἐκτήσω ὑπέριμον.

Ἡ ἐδραία σου πίστις καὶ ἔνστασις, τὰς τῶν τυρανούντων ἀνοίας διέσεισε, στῦλος πυρὸς δὲ γέγονε, τὴ σεπτὴ Ἐκκλησία Μακάριε.

Ὡς φαιδροὺς μαργαρίτας καὶ λίθους Σοφέ, ὑπερδιαυγεῖς τὴν σορὸν καὶ τὴν κόνιν σου, ἡ Ἐκκλησία φέρουσα, ὀρθοτόμῳ στεφάνῳ καλλύνεται.

Θεοτοκίον

Τὸν ἀπόρρητον τρόπον τοῦ τόκου σου, γλῶσσαι γηγενῶν καὶ Ἀγγέλων γεραίρουσι, τῶν ποιημάτων Δέσποινα, ὑπερτέραν σὲ πάντων δοξάζουσαι.

Συναξάριον

Τῆ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι

- Νίκης ἑορτὴν ἡ πόλις Νικηφόρε,
- Δοχὴν ἄγει σου Λειψάνου Νικηφόρου.
- Χοὺς τρισκαιδεκάτη Νικηφόρου ἄστου εἰσήχθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἱερομάρτυρος Πουπλίου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Στίχοι

- Στολὴν ἔβαψας αἱμάτων ρεῖθροις, μάκαρ,
- Καὶ λαμπρὸς ὄφθης νῦν Κυρίῳ ἡ πλέον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀφρικανοῦ, Πουπλίου, καὶ Τερεντίου, ὧν ἡ Σύναξις τελεῖται ἐν τῷ Παυλοπετρεῖῳ.

Στίχοι

- Συμμάρτυρας τρεῖς, ὧν διὰ ξίφους τέλος,
- Ἴσα στεφάνοις τοῖς ἰάμβοις χρὴ στέφειν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ἄβιβος ὁ ἐξ Ἑρμουπόλεως, λίθῳ προσδεθείς, καὶ ἐν ποταμῷ βληθείς, τελειοῦται.

Στίχοι

- Βληθείς Ἄβιβος εἰς ποταμὸν σὺν λίθῳ,
- Ἐκπλεῖ ποταμὸν συρφετώδη τοῦ βίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Μάρτυς Χριστίνα ἡ ἐκ Περσίδος, μαστιζομένη τελειοῦται.

Στίχοι

- Μάστιξ τὸ τύπτον, σὰρξ τὸ πάσχον Χριστίνης.
- Χριστοῦ χάριν χέουσα κρουνοὺς αἱμάτων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Εἰκόνοσ χρυσηῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρὰ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρρρρρ ὀνόνησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Τῇ θεία ροπή, ἀδιάφθορα τηρεῖται τὰ ἐντάφια, καὶ τὰ ὄστά σου θεῖω νεύματι, τὴν ἀρμονίαν μὴ λύσαντα, πᾶσαν ἀκαθάρτων πνευμάτων, διασκεδάζει κακόνοιαν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντρέχει Ποιμὴν, Βασιλεύς τε εὐσεβῆς καὶ τῶν ἐν τέλει πληθὺς, καὶ ὑποθέντες τῇ ἐνδόξῳ σου, σορῶ ἀχένας θεόληπτε, ὥσπερ κιβωτῶ παναγία, δορυφοροῦσι καὶ ψάλλουσιν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ θεῖος σηκός, τῶν τοῦ Λόγου Μαθητῶν ὑποδεχέσθω σεμνῶς, τῶν Ἀποστόλων τὸν συνόμιλον, καὶ τῶν Μαρτύρων τὸν σύσκηνον, τῶν Ἱεραρχῶν τὴν κρηπίδα, καὶ τὸν Ὁσίων ὁμότροπον, Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ὁρῶν Μωϋσῆς, βᾶτον ἄφλεκτον πυρὶ ἀναπτομένην, ἐν τῷ Σιναίῳ Μῆτερ πάναγνε, προδιετύπου τὴν μήτραν σου, πῦρ γὰρ συλλαβοῦσα τὸ θεῖον, οὐ κατεφλέχθης, ἀλλ' ἔτεκες, τὸν τοῦ φωτὸς δημιουργόν, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα, Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυσοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἐν τῷ λιμένι τῆς ζωῆς, ἐκ πολλῶν τρικυμιῶν ἔφθασας Πάτερ, τῇ τοῦ Πνεύματος αὔρα, καὶ τὸ τοῦ φόρτου καλόν, ἀβρόχῳ ποδὶ σου διέσωσας, καὶ νῦν ἀπολαυεῖς τῆς ἐκεῖσε γαλήνης.

Τάφον ὀρῶντες οἱ πιστοί, εἰς κοινὸν θυσιαστήριον ληφθέντα, ἐν ᾧ θεῖαι τελοῦνται ὀλοκαυτώσεις, πιστῶς, καὶ ἔνδον, νεκρὸν Ἱερώτατον, τὸν θαυματουργὸν ὑπερυσοῦμεν.

Χαίρει τὸ ποιμνιον φαιδρῶς, ἐορτάζει Μοναστῶν λαμπρὰ χορεία, καὶ πιστῶν Βασιλέων ἢ εὐσεβῆς πορφυρῆς, καὶ πᾶσα δυναστῶν ὁμήγυρις, ἐπὶ τῇ σεμνῇ κοιμίδι τῶν σῶν λειψάνων.

Θεοτοκίον

Λόγῳ τὸν Λόγον ἐν γαστρὶ, τῶν τὰ πάντα συστησάμενον τῷ λόγῳ, συλλαβοῦσα ἀσπόρως Θεοκυῆτορ Ἀγνή Παρθένη, ὑπὲρ λόγον τέτοκας, ὃν ὑπερυσοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία, ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορὰ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ Ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν».

Ἐπὶ τῇ σῇ πανηγύρει, καὶ τοῖς ἐπαίνοις σου Πάτερ,, Ἀγγέλων συγχορεύουσα πληθὺς, τὸν ὑπεράγιον Κύριον, εὐχαρίστως δοξάζει, καὶ τὴν εἰρήνην ἄνωθεν ἡμῖν, ἐξαιτεῖται τοῖς πίστει, τιμώσί σου τὸ λείψανον.

Ἡ τῶν λειψάνων σου χάρις, ὡς σεπτὸν ἰατρεῖον, τῇ ἀσθενείᾳ γένοιτο ἡμῖν, καὶ ἡ πρεσβεία Πανεύφημε, ἰλαστήριον πᾶσι, καὶ πρὸς Θεὸν ὁδὸς καὶ ὁδηγός, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τιμώσί σε μακάριε.

Νικητικαῖς πανοπλίαις, τοὺς πιστοὺς θωρακίσας, Παντάναξ τῆ χειρὶ σου Βασιλεῖς, κατὰ Βαρβάρων ἐνίσχυσον, καὶ τὴν σὴν Ἐκκλησίαν, ὡς ἀσφαλὴ κρηπίδα τῶν πιστῶν, τοῦ Ὁσίου πρεσβείαις, ὀρθοτομοῦσαν, φύλαττε.

Θεοτοκίον

Ὡς κραταιὰν προστασίαν, ὡς ἐλπίδα καὶ τεῖχος, καὶ ἄγκυραν καὶ σκέπην ἀσφαλῆ, καὶ ἀπροσμάχητον ἔρεισμα, καὶ ἀχέϊμαστον ὄρμον, καὶ μόνον καταφύγιον, Ἄγνή, κεκτημένον σε πάντες, σωζόμεθα Πανύμνητε.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρικῷ.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.